

Elżbieta Jaworska

"Sztuka słowa. Rzecz o zjawiskach literackich", Julian Krzyżanowski, Warszawa 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 134

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) KRZYŻANOWSKI Julian: Sztuka słowa. Rzec o zjawiskach literackich. Warszawa 1972, WAiF, ss. 296, Panorama Sztuki, zł 30.-

Książka jest pierwszą pozycją serii pn. "Panorama Sztuki", której zadaniem ma być przedstawianie w sposób popularny zarysów różnych dziedzin twórczości artystycznej. Punktem wyjścia rozważań autora jest definicja literatury pojmowanej jako wytwór pracy ludzkiej, jako sztuka, której tworzywem jest słowo artystyczne przeciwstawione słowu mówionemu. Zaprezentowana w książce problematyka teoretyczna dzieła literackiego obejmuje zagadnienia stylistyki, wersyfikacji oraz gatunków literackich. Osobne rozdziały poświęcono tematologii i literaturze ludowej w jej związkach z literaturą narodową.

BP/50/17

El.J.

(I) KUSZEWSKI Stanisław: Pisarz wobec przemysłu kulturalnego. "Miesięcznik Literacki". R. 8:1973 nr 1 s. 60-66.

Artykuł zawiera uwagi o współczesnym działaniu "wielko-przemysłowego modelu produkcji i reprodukcji dzieł kultury". Pokazuje funkcjonowanie tego modelu na przykładzie tych dziedzin kultury, w których istotną rolę odgrywa rzesza wyspecjalizowanych pośredników. Pierwszym warunkiem swobód twórczych są odpowiednie warunki egzystencji, które umożliwiłyby wyłączne zajmowanie się twórczością. Drugim warunkiem jest właściwa baza materialna, a ta z kolei, skoro już istnieje, domaga się ciągle nowych produktów. Stwarza to konieczność należytej organizacji zespołu ludzi mogących te żądania zaspokoić (np. zespołu wyspecjalizowanych scenarzystów dla filmu). Intencją polemiczną artykułu wydaje się wykazanie nieadekwatności romantycznych wyobrażeń o istocie działania twórczego i roli twórcy.

BP/50/18

B.7.